

Решение № 83

Номер 83

Година 10.07.2020

Град Мадан

Районен Съд - Мадан

На 18.06

Година 2020

В публично заседание в следния състав:

Председател:

Секретар:

Прокурор:

като разгледа докладваното от Мария Славчева

Гражданско I инстанция дело

номер

20195430100225

по описа за

2019

година

И за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по иска на Р. Р. С., ЕГН* с адрес с.Г., община Р., Смолянска област, чрез пълномощника ѝ адв. В. О., с адрес гр. С., ж.к. "М", срещу ответника ЗД "АДГ С.", ЕИК, представлявано заедно от изпълнителните директори Р. Г. Б и П. В. А., с правен основание чл. 498 ал. 3 КЗ във връзка с чл. 498 ал. 1 КЗ - да бъде осъден ответника ЗД "АДГ С.", в качеството му на застраховател по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите относно лек автомобил „Пежо“, модел 306, с рег. №, заплати на ищцата Р. Р. С., ЕГН* сумата от още 12 000 лв. застрахователно обезщетение, която счита за справедлив еквивалент, съответстващ на причинените ѝ неимуществени вреди - претърпени от нея болки, страдания и стрес от ПТП, настъпило на 20.IV.2017г. около 15.50 часа на РП П-86, км. 121.500 с.Р, причинено от К. Ш. С., ЕГН*, който управлявал лекия автомобил „Пежо 306“ с рег. №, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 16.II.2018г. - датата на изтичане на срока за доброволно плащане от страна на ответника, до окончателното ѝ изплащане, като и се претенират направените по делото съдебни разноски.

С исковата молба са изложени твърдения, че на 20.04.2017г., около 15.50 часа, на РП П-86, км. 121.500 с. Р. К. Ш. С., ЕГН* управлявал лек автомобил марка Пежо модел 306 с рег. №. В автомобила на предна дясна седалка е поставен обезопасителен колан пътувала Р. С.. По време на управление на автомобил водачът С. заспал, при което автомобилът излязъл вдясно от платното за движение, ударил се в метална тръба с пътен знак, след това в дърво и се преобърнал на пътния банк

Водачът К. С. нарушил правилата за движение по пътищата като изгубил контрол на управлявания от него автомобил и станал причина за настъпване на ПТП, при което непредпазливост е причинил на ищцата следните телесни увреждания - охлузна рана на главата; комозио; контузия на гръден кош и увреждане на междупрешленните дискове в шийния отдел с радикулопатия. След пътно-транспортното произшествие пострадалата е откарана в М. - гр. С., където е прегледана по спешност и настанена за лечение, тъй като при извършените прегледи са установени силно главоболие, гадене, болки в шията и гръдния кош. Осъществени са рентгенологични изследвания и е консултирана с хирург и невролог, след което е настанена в Хирургично отделение под активно лекарско наблюдение. След приложена терапия е изписана на 25.04.2017г.

Ищцата е била в състояние свързано със силни болки и страдания, които се свеждат до изпитвано продължително време главоболие, болки в шийния отдел, налагащи носене на шийна яка и приемане на силни болкоуспокояващи медикаменти, гадене и световъртеж, което от своя страна води до бърза уморяемост и непълноценност. Претърпените от ищцата болки и страдания по време на ПТП и ежедневните затруднения в бита, които понася от 20.04.2017г., негативното отражение, което тези травми дават в продължителния процес на оздравяване водят до срыв на самочувствието ѝ и тежък психически шок. Поддържащи твърдения за изключително трудно преодоляване стреса, предизвикан от ПТП – страх да излиза навън, не спяла спокойно след инцидента, станала много чувствителна. И до настоящият момент се поддържа, че ищцата изпитва болки в шийния отдел на гръбначния стълб, същата постоянно получава главоболие и световъртежи. През цялото това време изпитва физически страдания, вследствие на болките. Оздравителния процес при нея е много дълъг и възстановяването настъпвало много бавно, който процес не е приключил към настоящият момент.

Във връзка с процесното ПТП е образувано административно-наказателно производство срещу виновния водач К. С. - АУАН № 389822/20.04.2017г., както и е съставен констативен протокол за ПТП № 2017.1032.224/2017г., управлявания от К. С. лек автомобил марка Пежо модел 306 с рег. № има валиден договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ към датата на ПТП, сключен със ЗД „БГ“ с полица BG*2038 от 21.01.2017г., валидна до 20.01.2018г.

С молба с В. № 16492/15.11.2017г. е сезиран ответника за изплащане на обезщетение на ищцата за претърпените от нея неимуществени вреди, като с молба от 02.01.2018г. е посочена банкова сметка. С писмо с изх. № 16492/1 от 01.12.2017г. ответното дружество уведомява, че ще изплати по представена банкова сметка обезщетение за неимуществени вреди на ищцата в размер на 4 000 лева, което според ищцата е крайно занижено. Съгласно интензитета на причинените на Р. Р. С. неимуществени вреди - претърпените от нея болки, страдания и стрес вследствие на горепосоченото пътно-транспортно произшествие, критерият за справедливост налага присъждането на обезщетение за неимуществени вреди в нейна полза в размер на още 12 000 лева (дванадесет хиляди лева) ведно със законната лихва върху тази сума от 16.02.2018г. датата на изтичане срока доброволно плащане от страна на ответника до окончателното ѝ изплащане.

По делото е постъпил **отговор от ответната страна в срока по чл.131 от ГПК.** „З

ЕВРОИНС“ АД гр. С., ЕИК, представлявано заедно от изпълнителните директори Е. С. И. и Г. Б. чрез пълномощника му юрисконсулт С. М. признава наличието на валидно сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, с полица № BG*2038 сключен между ЗД“ АД гр. С. и К. Ш. С. Твърди, че е изплатил доброволно на ищца застрахователно обезщетение в размер на 4 600 лв. за причинените и неимуществени вреди с платежно нареждане от 19.I.2018 год. по щета №*, което представя като доказателство по делото. Моли съдът да приеме тези обстоятелства за безспорни и ненуждаещи се от доказване. Ответникът оспорва механизма на настъпване на ПТП, вината на водача К. Ш. С. за настъпване на ПТП, причинените телесни увреждания на ищцата, като счита, че описаните в исковата молба увреждания и последващите оплаквания, не са в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП. Оспорва твърденията на ищцата за тежък психически шок и стрес вследствие на ПТП. В условията на евентуалност, ако се установи, че са налице телесни увреждания и преживени от ищцата болки и страдания, оспорва предявения иск по размер, като прекомерно завишен и не отговарящ на изискванията за справедлив размер на обезщетението с оглед преживените болки и страдания. Ответникът прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищцата, тъй като тя не е била с поставен предпазен колан по време на настъпването на ПТП, в нарушение на изискванията на ЗДвП, което е допринесло за телесните и увреждания. Оспорва и иска лихви по основание и по отношение на датата, от която се дължат. Дружеството е определило и изплатило обезщетение по заведената претенция в законоустановените срокове по чл. 497 ал. 1 КЗ, поради което не дължи лихва върху застрахователното обезщетение. След приемане на плащането, от страна на ищцата не е постъпило възражение относно размера на платеното обезщетение, поради което лихва се дължи считано от датата на подаване на исковата молба в съда.

В съдебно заседание ищцата редовно и своевременно призована не се явява и не представлява от адв. Ортакчиев, който поддържа исковата молба изцяло.

Въззиваемото дружество редовно и своевременно призовано не изпраща представител, като в писмено становище поддържа изцяло подадения писмен отговор.

Мадански районен съд, след съвкупна преценка на доказателствата по делото и съобразявайки становището на страните, приема за установено следното състояние на фактическа и правна страна:

Страните по делото не спорят, като с проекто-доклада е прието за ненуждаещо се от доказване по настоящето дело сключването на валиден договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, с полица № BG*2038 между ЗД“ АД гр. С. и К. Ш. С., ЕГН*, както и че ЗД“ АД гр. С. е изплатило на Р. Р. С., ЕГН* обезщетение в размер на 4 600 лв. на 19.I.2018 год. по щета №*, за което по делото е представено платежното нареждане като доказателство.

От констативен протокол за ПТП № 2017-1032-224/2017 г. се установява, че К. Ш. С. като водач и ищцата като пътник са участници в ПТП, настъпило на 20.IV.2017 год. около 15.50 часа, на РП II-86, км. 121.500 с.Р, причинено от К. Ш. С., ЕГН*, който е управлявал лекия автомобил „Пежо 306“ с рег. №, за което на водача е съставен АУАН № 389822/2017 от 04.2017 година по чл. 20, ал. 1 от ЗДвП, както и е издадено наказателно постановление.

17-0298-000083 за това, че на 20.04.2017 г. около 15:50 часа в община МАДАН на пресрещане в ДВУТОРИ КЛАС № 86 - С.Р ПРИ КМ.121+500 като водач на лек автомобил - ПЕЖО 306 с рег.№ , държава БЪЛГАРИЯ при обстоятелства: НА ЛЯВА КРИВА ПОРАДИ ЗАСПИВАНЕ НЕ Е УПРАЖНЯВАЛ НЕПРЕКЪСНАТ КОНТРОЛ ВЪРХУ АВТОМОБИЛА, КАТО ИЗЛИЗА ОТ ПЛАТНОТО ЗА ДВИЖЕНИЕ, БЛЪСКА ТРЪБА С ПЪТЕН ЗНАК "Б-2" СЛЕД КЪТО ТОВА СЕ БЛЪСКА В ДЪРВО И СЕ ПРЕОБРЪЩА НА ПЪТНИЯ БАНКЕТ ПРИ ПРОИЗШЕСТВИЕТО ЛЕКО е РАНЕНА ПЪТНИЧКАТА Р. Р. С. от с.Г.. К. С. не е контролирал ППС, което управлявал, с което виновно е нарушил чл.20 ал. 1 от ЗДвП. Вещото лице по назначената и изслушана съдебно-медицинска експертиза,която съдът възприема изцяло като добросъвестно и компетентно изготвена и неоспорена от страните по дела, приема,че от наличната по делото медицинска документация се установява, че при процесното пътно-транспортно произшествие Р. Р. С. е получила следните травми: **КОНТУЗИЯ НА ГЛАВАТА. МОЗЪЧНО СЪТРЕСЕНИЕ. КОНТУЗИЯ НА ПЪТНИЧКАТА Р. Р. С. ОТ С.Г.. К. С. НЕ Е КОНТРОЛИРАЛ ППС, КОЕТО УПРАВЛЯВАЛ, С КОЕТО ВИНОВНО Е НАРУШИЛ ЧЛ.20 АЛ. 1 ОТ ЗДВП.** **КОНТУЗИЯ НА ГЛАВАТА. МОЗЪЧНО СЪТРЕСЕНИЕ. КОНТУЗИЯ НА ПЪТНИЧКАТА Р. Р. С. ОТ С.Г.. К. С. НЕ Е КОНТРОЛИРАЛ ППС, КОЕТО УПРАВЛЯВАЛ, С КОЕТО ВИНОВНО Е НАРУШИЛ ЧЛ.20 АЛ. 1 ОТ ЗДВП.** **КОНТУЗИЯ НА ГЛАВАТА. МОЗЪЧНО СЪТРЕСЕНИЕ. КОНТУЗИЯ НА ПЪТНИЧКАТА Р. Р. С. ОТ С.Г.. К. С. НЕ Е КОНТРОЛИРАЛ ППС, КОЕТО УПРАВЛЯВАЛ, С КОЕТО ВИНОВНО Е НАРУШИЛ ЧЛ.20 АЛ. 1 ОТ ЗДВП.** Според вещото лице в случаите на поставен предпазен колан тялото на пострадалата е фиксирано към седалката на автомобила, най-често триточково, с предпазния колан. В момента на децелерация (рязко спиране, удар) тялото и най-вече гърдния кош, търпи травма в самия предпазен колан при опита на тялото да полети напред - т.нар. колянен травма. Според Д. А. Б. при процесното пътно-транспортно произшествие Р. Р. С. е получила констатираните травми са най-леката степен на мозъчна травма, получаващи се при травми в областта на главата. В медицинската документация по делото липсват данни за пострадалата да е изпадала в безсъзнание до степен на травматична кома, поради което се преценя, че КОНТУЗИЯТА НА ГЛАВАТА И МОЗЪЧНОТО СЪТРЕСЕНИЕ СА ДОВЕЛИ ДО РАЗСТРОЙСТВО НА ЗДРАВЕТО ВРЕМЕННО И НЕОПАСНО ЗА ЖИВОТА. Контузията на гърдния кош и шията са травми без счупвания на подлежащи костни структури или увреди на важни структури и органи в същите области.Механизмът на получаване на описаните травми е удар от или във твърд-търп предмет по време на акселерация/децелерация или притискане по време на ПТП.Контузията на шийната област се получава при т.нар. камшичен удар по време на ПТП.Контузията на гърдния кош се получава при травма на гърдния кош.Контузията на шията, при поставен предпазен колан, се получава при рязкото сгъване е разгъване на същата, известно още като камшичен удар, тъй като колана не фиксира шията.Травмата на главата, при поставен предпазен колан, може да се получи при удар на същата в близък околнен предмет, облегалка на седалката, странично стъкло и др., тъй като колана не фиксира главата. Горепоисаните увреди е **НАПЪЛНО ВЪЗМОЖНО ДА БЪДАТ ПОЛУЧЕНИ ПРИ ПТП КАТО ПЪТНИК С ПОСТАВЕН ПРЕДПАЗЕН КОЛАН.**

От назначената и изслушана пред Мадански районен съд автотехническа експертиза изготвена от вещото лице инж.С.,която съдът възприема изцяло като добросъвестно и компетентно изготвена, неоспорена от страните по делото се установява,че на 20.04.2017 г. около 15,15 h е настъпило ПТП с лек автомобил „Пежо 306“ с рег.№,управляван от К. П. С.,като произшествието е настъпило на участък от пътя след ляв завой при движение пр

деня, при добра видимост на дневна светлина. Платното за движение в мястото на произшествието има настилка от асфалт след валеж на дъжд. Според експертизата върху платното за движение в мястото на произшествието няма намерени следи. По време на произшествието в л.а. „Пежо 306“ е пътувал водачът и двама пътници-съпруга и дъщеря. Според вещото лице в описаните травматични увреди на пострадалата няма тежки или фатални наранявания характерни за ПТП с висока скорост на МПС. При удар на тялото главата на човек, следва да продължи по своето направление, докато ударната импакционната сила се изравнява след което на принципа на на махалото ще се отправи в обратната посока. Такова движение, може да се опише, като „камшичен удар“. „Камшичен удар“ е характерна травма след ~~нижово~~ ускорение или закъснение на автомобила след оказване на външна сила върху автомобила и най - често настъпва при удар отзад напред на автомобила със стойност на ускорение над 10m/s^2 . Практиката показва, че този вид травма може да се получи при пътник и/или водача в спрял автомобил и удар от друг МПС при скорост над 30km/h . Според вещото лице при преобръщане на автомобил главата на водач или пътник може да се удари в близък околел предмет-облегалка на седалката, странично стъкло и др., тъй като колана не фиксира главата. Контузия на гръдния кош“ може да се получи както от удар на гръдния кош в салона на автомобил така и от притискане в предпазния колан, чиято ефективност е до около 65km/h . При скорост по - висока от посочената вероятността от тежки или фатални наранявания значително нараства. Според вещото лице по относно скоростта на автомобила посочена от водача на МПС в съдебно заседание скорост $40\text{--}50\text{ km/h}$ добре отговаря на определени диапазон от скорости по травмите на пострадалата, предвид на което настояща експертиза определя и като най - вероятна на автомобила при настъпване на изследваното ПТП. Според експертизата най-вероятен от техническа гледна точка механизъм на анализирания пътнотранспортно произшествие, **при който водачът К. Ш. С. е управлява** л.а. „Пежо 306“ по платното за движение на РП II -86 в зоната на км. 121.500 с . Р. в посока от север на юг. При преминаване на ляв завой скоростта на автомобила била около $40\text{--}50\text{ km/h}$ и той се е насочил към дясната граница на платното за движение, и го е напуснал след което се е ударил в метална тръба с пътен знак Б2 - „Спри! Пропусни движещите се по пътя с предимство“, след което автомобилът се удря в дърво и се преобръща на пътен банкет. В резултат на произшествието настъпват материални щети и е пострадала Р. Р. С. След анализ на материалите по делото експертизата дава заключение, че най-вероятно в момента на настъпване на процесното ПТП Р. Р. С. - пътник в л.а. „Пежо 306“, е била поставен предпазен колан.

От техническа гледна точка според вещото лице причина за настъпилото произшествие е че водачът на л.а. „Пежо 306“ - К. Ш. С. е загубил управление на автомобила по начин, място и в момент, когато не е било безопасно.

Разпитан в хода на делото **свидетелят К. Ш. С.** в открито съдебно заседание на 21.11.2019г. , съпруг на Р. С., установява, че спомня за ПТП-то, станало на 10.април преди две години вечер, между три и половина-четири часа. Прибавили се от С. към гр.Р.. Свидетелят е управлявал лекия автомобил марка „Пежо“ модел „306“ рег.№ , който в момента е бракуван след ПТП-то, защото не става за нищо. Удара не е силен, но се преобръща

много, като пострадалата неговата съпруга стояла отзад, зад водача, а до него отпред стояла дъщеря му. Свидетелят установява, че колата е с обезопасителни колани на всички седалки, и дъщеря му и жена му си сложили коланите. Карал нормално, времето нормално без заледявания, валяло, но пътя бил нормален. Карал с 40-50 км/ч, по правата задрямал. Дъщеря му го блъснала с ръка, защото видяла, че е задрямал. Водачът се стреснал, видял че колата върви вдясно, ударил се в едно по-малко дърво, второ, и колата се преобърнала на тавана. Според свидетелят първия човек, който минал по пътя, напънал с лост вратата на колата да отвори. Не могли да мърдат изобщо, спасителите откопчали коланите и ги измъкнали. Било невъзможно да се влезе в колата. Стъклото било счупено, вратата съшита с ръката му цялата кървяла от счупените стъкла, бил срязан. Жената била отзад и много зле, като мъртва. Тя изобщо не мърдала. Веднага се обадили на линейка, сложили неподвижно на носилката и я закарали в болницата в С.. Не можел тогава да ходи, а и съпругата му сложили шина на врата и лежала в болницата. Даже след като излезнала от болницата, продължавали да я болят раменете, виело й се свят. Минали са вече две години, тя носила шината един месец и при по-дълго пътуване тя задължително си слага шината. Водачът и дъщеря му излезнали сами от колата, защото били в съзнание. Когато пристигнала вкъщи, съпругата ми носела един месец шина, след това имала замайване болки в раменната област, дори мисли, че в момента от време на време също й се вие свят. Преди тази катастрофа жена му нямала болки във врата и не й се виело свят. Един месец носи шината, после при пътуване пак си я слага, и хапчета пириемала, дори и в момента мисли, че пие хапчета.

Въз основа на приетото от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи: Съгласно разпоредбата на чл. 226, ал.1 от КЗ (отм.), сега чл. 432 ал. 1 от КЗ (в сила от 01.01.2016г.), увреденото лице може да предяви пряк иск срещу застрахователя и причинителя на вредата, като с договора за застраховка "Гражданска отговорност" застрахователят се задължава да покрие отговорността на застрахования за причинени от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди. За да се ангажира отговорността на застрахователя по чл. 226, ал.1 от КЗ (отм.), сега чл. 432 ал. 1 от КЗ (в сила от 01.01.2016г.) е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка "Гражданска отговорност", между прекия причинител на вредата (респективно собственика на автомобила) и застрахователя.

Наред с това следва да са налице и всички кумулативни предпоставки на фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител спрямо увредения за обезщетяване на причинените вреди. Отговорността на застрахователя е обусловена от отговорността на застрахования деликвент, като застрахователят дължи обезщетение за вредите, доколкото застрахованият е отговорен спрямо увреденото лице за репарирането им.

По делото се доказва, че са налице всички предпоставки на деликтната отговорност на деликвента - противоправно поведение, вреди, причинна връзка между противоправното поведение и вредите, вина.

Противоправното поведение е установено с описаните по-горе доказателства.

Протокол за ПТП, АУАН издаденото впоследствие наказателно постановление..

Механизмът на ПТП е изяснен от назначената и изслушана от районен съд експертна група, а от съдебно-медицинската експертиза се установяват получените от пострадалата травми Р. Р. С. - **КОНТУЗИЯ НА ГЛАВАТА. МОЗЪЧНО СЪТРЕСЕНИЕ. КОНТУЗИЯ НА ТЪКАНИТЕ И СТРУКТУРИТЕ В ОБЛАСТТА НА ГРЪДНИЯ КОШ И ШИЯТА.** Според вещото лице в случаите на поставен предпазен колан тялото на пострадалата е фиксирано към седалката на автомобила, най-често триточково, предпазния колан. **В момент на децелерация (рязко спиране, удар) тялото, и най-вече гръдния кош, търпи травма в самия предпазен колан при опита на тялото да полети напред - т.нар. колянна травма.** Според Д. А. Б. **контузията на главата и мозъчно сътресение са най-леката степен на мозъчна травма, получаващи се при травми в областта на главата.** В медицинската документация по делото липсват данни за пострадалата да е изпадала в безсъзнание до степен на травматична кома, поради което се преценя, че **КОНТУЗИЯТА НА ГЛАВАТА И МОЗЪЧНОТО СЪТРЕСЕНИЕ СА ДОВЕЛИ ДО РАЗСТРОЙСТВО НА ЗДРАВЕТО ВРЕМЕННО И НЕОПАСНО ЗА ЖИВОТА.** Във връзка направеното от ответното дружество възражение за съпричиняване, се установява че пострадалата е била с предпазен колан.

В мотивната част на т.7 от т.р.1/2015 год. по т.д. №1/2014 год. е прието, че съгл. чл.51, ал.2 ЗЗД съпричиняването на вредата изисква наличие на пряка причинна връзка между поведението на пострадалия и настъпилия вредоносен резултат, но не и вина. Посочено е също, че трябва да бъде направено разграничение между допринасянето на пострадалия за възникване на самото ПТП, като правно значим факт, който обуславя прилагането на чл.51, ал.2 ЗЗД и приноса му за настъпването на вредата спрямо самия него, който факт съставлява води до приложението на чл.51, ал.2 ЗЗД. В случая безспорно ищецът с поведението си (действия и бездействия) не е допринесъл по никакъв начин за настъпване на ПТП, поради което възражението на ответното застрахователно дружество за съпричиняване на вредата е неоснователно.

Според съдебно-медицинската експертиза, както и представените с исковата молба писмени доказателства безспорно се доказва причиняване на неимуществени вреди на ищеца - Р. Р. С. от причинените ѝ травми **КОНТУЗИЯ НА ГЛАВАТА. МОЗЪЧНО СЪТРЕСЕНИЕ. КОНТУЗИЯ НА ТЪКАНИТЕ И СТРУКТУРИТЕ В ОБЛАСТТА НА ГРЪДНИЯ КОШ И ШИЯТА,** довели до временно разстройство на здравето и същият следва да бъдат обезщетени.

Предвид изложеното съдът намира, че вина за настъпване на ПТП носи водача на автомобила, застрахован при ответника и че от ПТП са настъпили вреди, съгласно посоченото от ищеца. С оглед изложеното, съдът намира, че са изпълнени предпоставките на фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД. Като се вземе предвид и безспорния факт за наличие на валидно застрахователно правоотношение по застраховка "Гражданска отговорност" с ответника иска е доказан по основание, а отговорността за репариране на причинените вреди носи застрахователя на деликвента, по силата на чл. 226, ал.1 от НК (отм.), сега чл. 432 ал. 1 от КЗ (в сила от 01.01.2016г.), а именно ответника Застрахователно акционерно дружество „ОЗК-Застраховане“ С..

Разпоредбата на чл. 208, ал. 3 от КЗ (отм.) предвижда, че застрахователното обезщетение следва да е равно на размера на вредата към деня на настъпване на събитието. Разпоредбата не е възпроизведена в новия КЗ, но съгласно общите принципи на чл. 45 от ЗЗД и чл. 51 ал.1 от ЗЗД ответникът е длъжен да обезщети всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от непозволеното увреждане, т.е. следва да е налице пълно репарироване на преките вреди.

Обезщетението за неимуществени вреди, съгл. чл. 52 от ЗЗД, се определя от съда, като съответствие с обществения критерий за справедливост и действително претърпените болки и страдания на ищеца неимуществени вреди от настъпилото ПТП, като се съобрази, че болките и страданията и другите нематериални последици в житейски аспект обикновено не са ограничават само до изживените в момента на самото ПТП такива, а продължават и след това. Въпреки липсата на възможност за съпоставяне на претърпените болки и страдания с паричната престаия, законодателят е дал възможност на съда да прецени във всеки конкретен случай какъв е справедливият размер на това обезщетение с оглед характера, степента, тежестта и броя на уврежданията, интензивността на причинените болки и страдания, продължителността на оздравителния процес, възрастта, физическото и психическо състояние на ищеца, възможностите му за възстановяване и адаптация, както и икономическата конюнктура в страната към момента на увреждането.

В процесния случай, за да определи размера на дължимото обезщетение, настоящият съдебен състав съобрази, че на ищеца са причинени многостепенни леки телесни повреди.

- КОНТУЗИЯ НА ГЛАВАТА. МОЗЪЧНО СЪТРЕСЕНИЕ. КОНТУЗИЯ НА МЯСНИТЕ ТЪКАНИТЕ И СТРУКТУРИТЕ В ОБЛАСТТА НА ГРЪДНИЯ КОШ И ШИЯТА. **които са най-леката степен на мозъчна травма, получаващи се при травми в областта на главата, като** в медицинската документация по делото липсват данни пострадалата да изпадала в безсъзнание до степен на травматична кома, пролежала е по писмени данни по дни в болница, както и показанията на свидетеля К. С., чиито показания се преценят по реда на чл.172 от ГПК като съпруг на пострадалата и причинител на ПТП, който установява, че след инцидента съпругата му изпитвала страх, приемала лекарства, носела един месец шина на врата, а и понастоящем си слага такава при дълъг път. По делото няма данни от медицинската документация и заключенията на експертизата за удължено или усложнено протичане на тези процеси, като болките са по-значителни в началните, остри периоди, в първите часове, дни, постепенно намаляват с оздравителните процеси.

Съдът, като взе предвид установените от събраните по делото доказателства, че претърпените от ищцата травматични увреждания имат характер на многостепенна лека телесна повреда, отзвучали след изтичане на недълъг период, намираща за справедлив и адекватен еквивалент на преживените от неимуществени вреди обезщетение в общ размер на сумата от 9 200 лв., от който размер следва да се приспадне заплатената от застрахователя сума в размер на 4 600 лева, в каквато насока е представено платежно нареждане или иска следва да бъде уважен до размер 4 600 лева, а в останалата част като неоснователен и недоказан подлежи на отхвърляне.

Вземането от непозволено увреждане е изискуемо от деня на извършването му. Съгласно чл. 84 ал. 3 от ЗЗД вземането става изискуемо от деня на увреждането, доколкото

длъжникът изпада в забава и без покана. Доколкото застрахователят дължи всичко, което дължи прекият причинител на щетата, съдът следва да присъди и законна лихва върху присъденото обезщетение, считано от деня на увреждането – 20.04.2017 година, но тъй като с исковата молба е поискана друга по-късна дата, съдът ще следва да присъди законната лихва така както е поискана с исковата молба от 16.II.2018 год.

Ще следва да бъде осъден ответника да заплати в полза на МРС държавна такса върху уважения размер на иска, тъй като ищцата е освободена от заплащане държавна такса 4% върху уважения размер на обективно съединените искове или сума в размер на 180 лева.

Предвид изхода от спора и направеното искане за присъждане на разноси, съдът намира, че такива следва да бъдат присъдени в полза на ищцовата страна, съобразно уважената част от исковете. По делото е представен договор за правна защита и съдействие, като договореното възнаграждение следва да се определи от съда по реда на чл.38 ал.2 от ЗАВ в връзка с чл.7 ал.2 т.2 от Наредба №1 от 09.07.2004 година, изм.бр.7 от 22.01.2019 година и сума в размер 553 лева следва да се възложи в тежест на ответното дружество.

С оглед изхода на спора и тъй като е направено своевременно искане се дължат и следва да бъдат присъдени направените от ищеца разноси за внесен депозит за експертизи в размер на сума 550 лева.

С оглед изхода на спора и тъй като са своевременно поискани се дължат и направени разноси от ответника съразмерно отхвърляне исковете, поради което ще следва да се възложи в тежест на ищцата възнаграждение за юрис консулт в размер на 300 лева.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА ЗД“ .АДгр.С.,ЕИК,представявано заедно от изпълнителните директори Р. Г. и П. В. А,в качеството му на застраховател по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите относно лек автомобил „Пежо“,модел 306,с рег.№,да заплати на ищцата Р. Р. С.,ЕГН* сумата от 4 600 лв.(четири хиляди и шестстотин лева) застрахователно обезщетение,за причинените ѝ неимуществени вреди-претърпени от него болки,страдания и стрес от ПТП,настъпило на 20.IV.2017год. около 15.50 часа,на РП 186,км. 121.500 с.Равница,причинено от К. Ш. С.,ЕГН*,който е управлявал лекия автомобил „Пежо 306“ с рег.№,която сума следва да се изплати ведно със законната лихва,считано от 16.II.2018год.до окончателното ѝ плащане и **ОТХВЪРЛЯ** иска в разликата над 4 600 лева до претендираните 12 000 лева **КАТО НЕОСНОВАТЕЛЕН И НЕДОКАЗАН**.

ОСЪЖДА ЗД“ .АДгр.С.,ЕИК,представявано заедно от изпълнителните директори Р. Г. и П. В. А. **ДА ЗАПЛАТИ** на Р. Р. С.,ЕГН* сумата **от 550.00 лева**(петстотин петдесет лева), направени разноси по делото .

ОСЪЖДА ЗД“ .АДгр.С.,ЕИК,представявано заедно от изпълнителните директори Р. Г. и П. В. А **ДА ЗАПЛАТИ** на адвокат В. В. О,ЕГН * за осъществено от него представителство по чл.38 ал.2 от ЗА сумата **553.00**(петстотин петдесет и три)лева.

ОСЪЖДА Р. Р. С.,ЕГН* да заплати на ЗД“ .АДгр.С.,ЕИК,представявано заедно с

изпълнителните директори Р. Г. Б и П. В. А направените разноси по делото съразмерни отхвърлената част на исковете за **юрисконсултско възнаграждение в размер на сума 300(триста)лева.**

ОСЪЖДА ЗД“ .АДгр.С.,ЕИК,представлявано заедно от изпълнителните директори Р. Б. и П. В. А **ДА ЗАПЛАТИ** на Мадански районен съд държавна такса върху уважението на искове сума в размер **184(сто осемдесет и четири лева)**, както и сумата пет лева за служебно издаване изпълнителен лист.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страници 1 и 2 пред Смолянския окръжен съд.

СЪДИЯ: